

Székesfehérváron születtem 1995-ben, és itt is éltem egészen 16 éves koromig. A Munkácsy Mihály Általános Iskola rajztagozatán eltöltött hat év után gimnáziumi tanulmányaimat a Tóparti Gimnázium hatosztályos, angol tagozatos osztályában folytattam egészen a 10. év végéig. Magyarországi éveim alatt több helyen önkénteskedtem, sportoltam, zongoráztam és főként – humán területeken – tanulmányi versenyekre jártam. Legközelebb azonban a grafika és az írás állt hozzám, nélkülük nem telhetett el egy nap sem. Egyre több időt töltöttem az angol nyelv gyakorlásával, és vettem részt nyári ifjúsági táborokban különböző országokban. Már akkor is vonzott, hogy megismerjek más kultúrákat, így 16 éves koromban nem haboztam, mikor eljött a nagy lehetőség.

Olvastam egy felhívást, amelyben tanulmányi ösztöndíjat hirdettek meg United World College-iskolákba. A nyertesek két évet tanulhattak a 15 (jelenleg 17) országban található iskolák egyikében a világ minden tájáról érkező diákokkal együtt élve, hogy a két év elteltével letegyék a nemzetközi érettségit. A sok száz pályázó közül végül én is bekerültem az öt diák közé, akik 2012-ben Magyarországon elnyerték ezt az ösztöndíjat. Eredetileg azt terveztem, hogy Európában maradok, így a norvég, az olasz és a walesi iskolákat jelöltem meg kedvencként. Nagy meglepetésként ért, mikor a magyarországi egyesület a szin-

Magyarországról Szingapúron át Amerikába

gapúri United World College of South East Asia (UWCSEA) iskolát jelölte meg úti célomként. Bár először kicsit megijesztett a gondolat, hogy a bolygó másik felén tanuljak, minden félelmem eloszlott, amikor megérkeztem az iskolába.

A világ egyik legjobb gimnáziumának számító UWCSEA mind méreteiben, mind technikai fejlettségében meghaladta az elvárásaimat. A kiváló színvonalú oktatás magas követelményeket állított, ám cserébe különleges lehetőségeket adott a diákoknak. Mindenki hat tárgyat tanult – három emelt szinten – egy általános műveltségi tárgy mellett (Theory of Knowledge). Emelt szinten történelmet, biológiát és rajzot, középszinten matematikát és angolt, alapszinten pedig spanyolt tanultam. A diákok tanulmányaik mellett hetente önkén-

teskedtek és sportoltak, ami szintén a diploma részét képezte. Én a Riding for the Disabled (RDA) szervezetnél szellemi és/vagy testi fogyatékos gyerekeket lovagoltattam szintén sérült, mentett lovakon. Különböző programokat és adománygyűjtéseket szervezve részt vettem a Children of War szervezet munkájában, amely az Agent Orange program eredményeként a sérülten születő gyerekeket támogatja Vietnámban. Segítettem a már végzett diákokkal való kapcsolattartásban is, ahol többek között tályaltalálkozók szervezését bonyolítottuk le. Emellett természetesen a sportra is jutott időm, tagja voltam a frizbicsapatnak és rendszeresen úsztam. Több mint 40 ország diákjaival éltem a mindennapjaimat, így könnyű volt megismerni más nemzetek kultúráját és szokásait.

Az iskola különleges lehetőségeket nyújtott számunkra. Biológiai kutatásainkat Malajziában, Tioman tengerpartján bújázkodva vagy a mangrove- és esőerdőket bejárva folytattuk. Szingapúrban kísérleteztünk az esővíz alternatív felhasználása, tisztítása és savtalanítása terén. Az utazás sem maradt el: eljutottam Balira, Indiába, Malajziába, Kambodzsába; Vietnamban megmásztam a 3143 méter magas Fansipan hegyet és körutat tettem Ausztráliában.

A gimnáziumi évek nemcsak felejthetetlen élményeket adtak, hanem barátokat is a világ minden tájáról és önállóságot. Végül rendkívül eredményesen, 42 ponttal (a maximum 45) végeztem el az iskolát.

Érettségi után szerettem volna visszatérni Magyarországra, és itt folytatni tanulmányaimat az Állatorvosi Egyetemen. Azonban a 2014-es évben komoly bizonytalanságok adódtak a nemzetközi érettségi hazai elfogadása kapcsán, ezért amerikai és kanadai egyetemekre jelentkeztem. A tizből egy helyen lettem várolistás, a maradék kilencre felvettek. Két egyetemen kaphattam teljes ösztöndíjat, így a választási lehetőségeim erre a kettőre szűkültek le. Az egyik a Ringling Képzőművészeti Egyetem volt Floridában, a másik pedig a Lewis and Clark College Oregonban, ami „liberal arts” egyetem. Lényege a kis osztálylétszám, az egy tanárra jutó hallgatók alacsony száma, valamint a tudományok, művészetek, humán tárgyak és az idegen nyelvek terén való jártasság a választott szakirány mellett.

Szingapúrban magas szinten tanulhattam a rajzot, és több rangos nemzetközi díjat nyertem, köztük az iskola Gavin Waddell-díját. Tudtam, hogy ha a művészetek mellett döntök, valószínűleg soha nem lenne lehetőségem visszatérni a tudományos vonalra, viszont a rajzot bármikor tudnám folytatni a jövőben. Végül ezért választottam a Lewis & Clark ajánlatát, és a molekuláris biológia–biokémia irányában kezdtem a tanulmányaimat.

A nyári – nem kötelező – gyakorlatomat 2015-ben a Nemzeti Élelmiszerbiztonsági Hivatalnál, Budapesten, a következő évben pedig a debreceni Teva-gyógyszer-gyár laboratóriumában töltöttem.

A második év végén már éreztem, hogy inkább a kémia felé húz az érdeklődésem. Amikor nem jutottam be az egyik nagyon fontos molekuláris biológiai kurzusra, nem kellett győzködnöm magam, hogy irányt váltsak. Leadtam a biológiát, és csak a kémiára koncentráltam. Mivel az általános és a szerves kémiai kurzusok az előző szakirányhoz is kelletek, nem volt lemaradá-

som. Az egyetemi évek alatt a szakom mellett felvettem a mérnöki előképző kurzusait is, így fizikát, matematikát és programozást is tanultam, de közben jutott idő a rajzra és a nyelvekre is. A gimnáziumi évek alatt elkezdett spanyol nyelvi tanulmányaimat Amerikában is folytattam, és felvettem az arabot is. A jövőben mindkét nyelvtudásomat szeretném még jobban elmélyíteni.

A kémiára visszatérve: a harmadik évben tanult fizikai kémia (például hőtan, kvantumkémia) vált a kedvencemmé. Valószínűleg az itt elért sikereim miatt kaptam meg az iskola William J. Ingram-ösztöndíját, amelyet minden évben egy harmadéves kémikus nyerhet el. Végül a szakdolgozatomat is a fizikai kémia, azon belül a reakciókinetika terén írtam. Mivel mindig elkötelezett voltam a természet védelméért, a víztisztítást választottam témaként. Azt vizsgáltam, hogy a vizekben található természetes szerves anyagok, például a humin- és fulvinsavak, hogyan befolyásolják a titán-dioxid katalizáló hatását.

A *cum laude* diplomám mellé még két kitüntetést is kaptam kémiából. Az egyik

a kiváló tanulóknak járó „Honors in Chemistry”, a másik pedig az Amerikai Kémiai Társaság fizikai kémiai kitüntetése.

A tanulás mellett a munka sem maradt el, így általában heti 15 órát dolgoztam. Voltam kémialabor-asszisztens, tanársegéd, korrepetáltam diákokat kémiából, matekból, fizikából, arab diákoknak angolt tanítottam, önkénteskedtem az angoltanuló diákok klubjában és a nemzetközi diákok által szervezett eseményeken, valamint részt vettem a már végzett diákokkal való kapcsolattartásban is. Emellett majdnem négy évig dolgoztam az iskolai konyhán, ahol utolsó évemben a diákmunkások főnökévé léptettek elő.

Végzős évemben természetesen a továbbtanulásra is koncentráltam, így lettem a GRE-vizsgát (kötelező általános vizsga majdnem az összes mester- és doktori diplomát adó intézménybe), és vegyészmérnöki PhD-képzésekre jelentkeztem az Egyesült Államokban. Bár szerettem volna Oregonban maradni, végül az észak-karolinai Duke University lett a befutó. Augusztustól itt kezdem meg PhD-tanulmányaimat Mark Wiesner professzor csoportjában, környezetvédelmi mérnökként, továbbra is a fizikai kémia területén.

Szerencsés vagyok, mert nagyon sok helyre eljutottam az Egyesült Államokban, és a Lewis and Clark College minden tekintetben a lehető legjobb választás volt számomra. Nagyon hálás vagyok a UWC-nek, Szingapúrnak, a Lewis and Clarknak és az Amerikai Egyesült Államoknak. Ha újra kezdeném, ma is ugyanezeket az utakat járnám végig.

Varga Hanna